

Bruxelles, 8 iunie 2021
(OR. en)

9606/21

JUSTCIV 94
COPEN 263
FREMP 174
JAI 695

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	8636/21
Subiect:	Concluzii ale Consiliului privind protecția adulților vulnerabili în întreaga Uniune Europeană

În anexă, se pun la dispoziția delegațiilor Concluziile Consiliului privind protecția adulților vulnerabili în întreaga Uniune Europeană, adoptate de Consiliu în cadrul reuniunii sale din la 7 iunie 2021. Concluziile vor fi transmise spre publicare în Jurnalul Oficial.

**CONCLUZII ALE CONSILIULUI
PRIVIND PROTECȚIA ADULȚILOR VULNERABILI ÎN ÎNTREAGA UNIUNE
EUROPEANĂ**

Introducere

În ceea ce privește chestiuni de drept civil

1. Convenția de la Haga din 13 ianuarie 2000 privind protecția internațională a adulților („Convenția de la Haga din 2000”) prevede protecția în situații internaționale a adulților care, din cauza unei deficiențe sau a unei insuficiențe a capacităților personale, nu sunt în măsură să își protejeze interesele;
2. La 24 octombrie 2008, Consiliul a aprobat concluzii prin care invită:
 - a) statele membre care au ajuns deja la o concluzie cu privire la interesul de a adera la Convenția de la Haga din 2000 să demareze cât mai repede posibil sau să continue în mod activ procedurile de semnare și/sau ratificare a acesteia și
 - b) Comisia să urmărească îndeaproape experiențele care se vor acumula în cadrul aplicării Convenției de la Haga din 2000, având în vedere lucrările relevante desfășurate în cadrul Conferinței de la Haga și în cadrul Consiliului Europei.

Aceste concluzii au subliniat, de asemenea, faptul că, dacă este cazul, de îndată ce se va acumula experiența necesară privind funcționarea Convenției de la Haga din 2000, ar putea fi lansat un proces de reflecție asupra oportunității de a institui măsuri suplimentare la nivelul UE;

3. În Rezoluția sa din 18 decembrie 2008, Parlamentul European a solicitat Comisiei să prezinte, de îndată ce se va acumula o experiență suficientă cu privire la funcționarea Convenției de la Haga din 2000, o propunere legislativă cu privire la consolidarea cooperării dintre statele membre, precum și la îmbunătățirea recunoașterii și executării hotărârilor judecătorești referitoare la protecția persoanelor majore, a mandatelor de reprezentare a persoanelor fizice lipsite de capacitate de exercițiu și a împuternicirilor depline;
4. În 2009, Programul de la Stockholm a subliniat că necesitatea unor propuneri suplimentare privind adulții vulnerabili ar trebui evaluată în lumina experienței acumulate în cadrul aplicării Convenției de la Haga din 2000 de către statele membre care sunt părți la aceasta sau care vor deveni părți la aceasta în viitor și a încurajat statele membre să adere la convenție cât mai curând posibil;
5. Rezoluția Parlamentului European din 1 iunie 2017 a încurajat statele membre să semneze și să ratifice Convenția de la Haga din 2000 și să promoveze autodeterminarea adulților prin introducerea în dreptul intern a unei legislații privind mandatul de constatare a incapacității. De asemenea, a emis recomandări adresate Comisiei pe această temă, remarcând faptul că protecția adulților vulnerabili, inclusiv a celor cu handicap, necesită un ansamblu cuprinzător de măsuri specifice și direcționate. Această rezoluție a solicitat Comisiei să adopte o propunere de regulament care să vizeze îmbunătățirea cooperării dintre statele membre, precum și garantarea recunoașterii și executării automate a hotărârilor judecătorești referitoare la protecția adulților vulnerabili și la mandatele de constatare a incapacității;
6. Convenția de la Haga din 2000 a fost ratificată până în prezent de zece state membre și semnată de alte șase;¹

¹ Tabelul cu situația actuală este disponibil la adresa <https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/status-table/?cid=71>.

7. Ca instrument privind drepturile omului cu o dimensiune explicită de dezvoltare socială, Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap din 13 decembrie 2006 („CRPD”), la care atât UE, cât și statele sale membre sunt părți, definește conceptul de persoane cu handicap în sens larg. CRPD a adus o schimbare de paradigmă în ceea ce privește capacitatea juridică a persoanelor cu handicap, afirmând că toate persoanele cu handicap ar trebui să se bucure de capacitate juridică în condiții de egalitate cu ceilalți. Aceasta impune statelor părți să ia măsuri adecvate pentru a sprijini persoanele cu handicap în exercitarea capacității lor juridice. Deși CRPD se concentrează asupra persoanelor cu handicap și nu abordează handicapul dintr-o „perspectivă a vulnerabilității”, ci urmează mai degrabă o abordare bazată pe drepturile omului, Convenția de la Haga din 2000 ar trebui pusă în aplicare cu respectarea deplină a CRPD. Punerea în aplicare a acestor două instrumente împărtășește obiectivul de promovare și de protejare a drepturilor persoanelor cu handicap;

În ceea ce privește chestiuni de drept penal

8. Programul de la Stockholm a pus un accent deosebit și pe consolidarea drepturilor persoanelor în cadrul procedurilor penale și, la punctul 2.4, Consiliul European a salutat adoptarea de către Consiliu a Foii de parcurs privind consolidarea drepturilor procedurale ale persoanelor suspectate și acuzate, care a invitat de asemenea Comisia să prezinte propunerile prevăzute, inclusiv garanții speciale pentru persoanele suspectate sau acuzate care sunt vulnerabile (măsura E);

9. Până în prezent, au fost adoptate șase măsuri privind drepturile procedurale în cadrul procedurilor penale în temeiul foii de parcurs, și anume Directivele Parlamentului European și ale Consiliului 2010/64/UE (privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale), 2012/13/UE (privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale) și 2013/48/UE (privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate), precum și Directivele (UE) 2016/343 (privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale), 2016/800 (privind garanțiile procedurale pentru copii, și anume persoane cu vârsta sub 18 ani, care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale) și 2016/1919 (privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare); în măsura în care nevoile speciale ale persoanelor vulnerabile suspectate sau acuzate sunt abordate în aceste directive, ele trebuie luate în considerare la punerea lor în aplicare;
10. Recomandarea Comisiei din 27 noiembrie 2013 privind garanțiile procedurale pentru persoanele vulnerabile suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale a invitat statele membre să consolideze anumite drepturi procedurale ale tuturor persoanelor vulnerabile suspectate sau acuzate care nu sunt capabile să înțeleagă și să participe în mod efectiv la procedurile penale din cauza vârstei, a stării psihice sau fizice sau a unui handicap. Prin urmare, această recomandare se referă la adulții vulnerabili. Cu toate acestea, prin natura sa, ea nu prevede drepturi sau obligații exercitabile legal și doar un singur stat membru a notificat măsuri necesare pentru punerea în aplicare a recomandării;
11. Punctul 2.3.4 din Programul de la Stockholm a invitat Comisia și statele membre să acorde o atenție deosebită victimelor criminalității. În conformitate cu acesta, Consiliul a adoptat la 10 iunie 2011 o rezoluție referitoare la o foaie de parcurs privind consolidarea drepturilor și a protecției victimelor, în special în cadrul procedurilor penale;

12. Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului a stabilit norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității, cu scopul de a garanta faptul că victimele criminalității beneficiază de informații, de sprijin și de protecție adecvate și sunt în măsură să participe la procedurile penale. Aceasta caută să promoveze dreptul la demnitate, viață, integritate fizică și mentală, libertate și siguranță, respectarea vieții private și de familie, dreptul la proprietate, principiul nediscriminării, principiul egalității între femei și bărbați, drepturile copilului, ale persoanelor în vârstă și ale persoanelor cu handicap, precum și dreptul la un proces echitabil. Această directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai ambițioase ale altor acte juridice ale Uniunii Europene care abordează în mod expres nevoile specifice ale unor categorii speciale de victime, precum victimele traficului de persoane și victimele abuzului sexual asupra copiilor, ale exploatării sexuale sau ale pornografiei infantile;
13. Prima Strategie a UE privind drepturile victimelor (2020-2025)² recunoaște că, pentru victimele cele mai vulnerabile, cum ar fi victimele care au un handicap și victimele în vârstă, este deosebit de dificil să treacă printr-un proces penal și să facă față consecințelor infracțiunii căreia i-au fost victimă;
14. Rapoartele Comisiei către Parlamentul European și Consiliu de evaluare a transpunerii Directivei privind drepturile victimelor³ și a Directivei privind ordinul european de protecție⁴ arată că sunt necesare progrese suplimentare pentru a se atinge întregul potențial al acestor instrumente;

² COM(2020) 258 final, 24.6.2020.

³ Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind transpunerea Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, COM(2020) 188 final, 11.5.2020.

⁴ Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu referitor la transpunerea Directivei 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție, COM(2020) 187 final, 11.5.2020.

Considerații ale Consiliului

Considerații generale

15. Strategia UE privind drepturile persoanelor cu handicap (2021-2030) abordează diferitele provocări cu care se confruntă persoanele cu handicap, inclusiv persoanele în vârstă cu handicap, și urmărește să realizeze progrese în punerea în aplicare a tuturor domeniilor CRPD, atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre. Strategia indică faptul că, în vederea punerii în aplicare a Convenției de la Haga din 2000 în conformitate cu CRPD, Comisia va colabora cu statele membre;
16. Criza provocată de pandemia de COVID-19 afectează întreaga societate, cu un impact deosebit asupra adulților care erau deja vulnerabili;
17. Îmbătrânirea populației este un fenomen care afectează societățile noastre, atât numărul, cât și procentul persoanelor în vârstă fiind în creștere în întreaga Europă;
18. Conform Raportului privind îmbătrânirea populației pentru 2021, emis de Comisia Europeană la 20 noiembrie 2020, se preconizează că populația totală a UE va scădea pe termen lung, iar structura de vârstă se va schimba semnificativ în următoarele decenii. Se preconizează că populația UE va scădea de la 447 de milioane de persoane în 2019 la 424 de milioane în 2070 și, în această perioadă, populația statelor membre va îmbătrâni dramatic, având în vedere dinamica fertilității, speranța de viață și migrația. Potrivit proiecțiilor, vârsta medie va crește cu cinci ani în următoarele decenii;
19. Un număr semnificativ de adulți se confruntă cu limitări: Eurostat se așteaptă ca o cincime din populația UE să aibă o anumită formă de handicap până în 2050. Mulți dintre acești adulți sunt sau vor deveni vulnerabili și, din cauza barierelor multiple care există încă pentru persoanele cu un handicap mintal și/sau fizic grav, nu sunt sau nu vor fi în măsură să își protejeze propriile interese fără un sprijin adecvat;

20. Această situație afectează capacitatea juridică a adulților vulnerabili, care se confruntă cu provocări și dificultăți în ceea ce privește protejarea drepturilor lor, apărarea intereselor lor și accesul la justiție, atât în contexte naționale, cât și în contexte transfrontaliere. În contexte transfrontaliere, de exemplu în cazul cetățenilor care își au reședința într-un alt stat decât cel de cetățenie, aceste dificultăți existente pot fi exacerbate de obstacole suplimentare în ceea ce privește limba, reprezentarea sau accesul la sistemul judiciar și la serviciile publice în general;
21. Amintind Concluziile Consiliului din 2020 privind „Accesul la justiție – valorificarea oportunităților oferite de digitalizare”, care abordează nevoile adulților vulnerabili în ceea ce privește accesul digital la justiție, ar trebui să se acorde o atenție deosebită sprijinirii în continuare a îmbunătățirii competențelor lor digitale și a accesului lor la informații, în vederea protejării drepturilor acestora;
22. Libertatea de circulație și libertatea de ședere a persoanelor în UE sunt pietrele de temelie ale cetățeniei UE, iar vulnerabilitatea nu trebuie să constituie un obstacol în calea exercitării depline a vreunui drept;
23. În cadrul schimbului de opinii din timpul reuniunii lor informale din 29 ianuarie 2021, miniștrii justiției au subliniat importanța Convenției de la Haga din 2000 ca mijloc de consolidare a protecției adulților vulnerabili. Miniștrii au evidențiat faptul că un prim pas ar trebui să fie creșterea numărului de ratificări de către statele membre. Ei au discutat, de asemenea, despre posibilitatea de a consolida cadrul în UE pentru a facilita libera circulație a hotărârilor privind protecția adulților vulnerabili. În domeniul dreptului penal, miniștrii au subliniat necesitatea unei mai bune puneri în aplicare a cadrului juridic existent în vederea asigurării exercitării depline a drepturilor de către adulții vulnerabili și a protecției acestora atunci când sunt victime ale criminalității;

24. În prezent, nu există norme uniforme de drept internațional privat aplicabile în domeniul cooperării judiciare în materie civilă în ceea ce privește protecția adulților vulnerabili în contexte transfrontaliere în întreaga UE și există discrepanțe între legislațiile statelor membre privind competența, legea aplicabilă și recunoașterea și executarea măsurilor de protecție. Diversitatea normelor privind aceste aspecte ar putea afecta exercitarea de către adulții vulnerabili a dreptului la liberă circulație și rezidență în statul membru pe care îl aleg. Aceasta ar putea, de asemenea, să împiedice posibilitatea ca acești cetățeni să obțină o protecție adecvată în ceea ce privește administrarea proprietății lor într-un context transfrontalier;
25. Dreptul la autodeterminare este un drept fundamental, iar puterile de reprezentare prin care un adult a luat măsuri în prealabil pentru îngrijirea și/sau reprezentarea sa ar trebui să fie respectate în cadrul UE;
26. Convenția de la Haga din 2000 prevede protecția în situații internaționale a adulților care, din cauza unei deficiențe sau a unei insuficiențe a capacităților personale, nu sunt în măsură să își protejeze interesele. Această convenție urmărește să prevină conflictele dintre sistemele juridice ale părților contractante în ceea ce privește competența, legea aplicabilă și recunoașterea și executarea măsurilor de protecție a adulților, garantând, în același timp, că o „putere de reprezentare” are forță juridică pe teritoriul unei alte părți contractante și instituind un mecanism de cooperare administrativă între părți;
27. Adulții vulnerabili se pot confrunța cu dificultăți considerabile într-un context transfrontalier în cadrul UE, de exemplu atunci când o hotărâre de desemnare a unui reprezentant emisă într-un stat membru trebuie să fie recunoscută într-un alt stat membru sau atunci când sunt necesare acțiuni privind bunurile lor imobile sau conturile lor bancare din străinătate, în multe cazuri pentru a-și asigura propria subzistență;

28. La „Conferința la nivel înalt privind protecția adulților vulnerabili în Europa: calea de urmat”, care a avut loc la 30 martie 2021, unii participanți la dezbateri au subliniat că, deși este important să se acumuleze experiență și să se evalueze rezultatele punerii în aplicare a Convenției de la Haga din 2000, UE ar trebui să fie mai ambițioasă și să urmărească și mai mult apropierea normelor de drept internațional privat pentru a asigura protecția efectivă a adulților vulnerabili pe baza principiului recunoașterii reciproce;

În ceea ce privește chestiuni de drept penal

29. Exercițarea pe o scară tot mai largă a dreptului la liberă circulație și ședere se reflectă, de asemenea, în creșterea inevitabilă a numărului de persoane implicate în proceduri penale într-un alt stat membru decât cel de cetățenie;
30. Adulții vulnerabili care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale pot întâmpina o serie de dificultăți care le pot afecta exercițarea deplină a drepturilor procedurale și le pot submina dreptul la un proces echitabil;
31. UE și instituțiile sale ar trebui să răspundă problemelor și dificultăților cu care se confruntă cetățenii europeni în exercițarea drepturilor lor, în special în contexte transfrontaliere, și trebuie să asigure accesul deplin și efectiv la justiție pentru toți cetățenii europeni;
32. La „Conferința la nivel înalt privind protecția adulților vulnerabili în Europa: calea de urmat”, care a avut loc la 30 martie 2021, s-a subliniat faptul că ar trebui instituite garanții procedurale pentru persoanele care sunt vulnerabile, ceea ce implică identificarea și recunoașterea nevoilor lor specifice, luarea în considerare a acestora pe toată durata implicării lor în procedurile penale și acordarea de sprijin pentru a se asigura că persoanele suspectate și acuzate înțeleg pe deplin natura procedurilor și consecințele acestora și că participă efectiv la astfel de proceduri penale, precum și protejarea persoanelor care sunt vulnerabile ca victime.

Concluzii

33. Având în vedere cele de mai sus, Consiliul consideră că ar trebui întreprinse acțiuni suplimentare pentru a consolida protecția adulților vulnerabili în cadrul UE, atât în chestiuni de drept civil, cât și în chestiuni de drept penal.
34. În acest sens, invită Comisia și statele membre, în limita competențelor lor și cu respectarea principiului subsidiarității și subliniind necesitatea de a evita duplicarea normelor, să adopte următoarele măsuri:

Consiliul invită statele membre:

În ceea ce privește atât chestiuni de drept civil, cât și chestiuni de drept penal

- să utilizeze, acolo unde este posibil, oportunitățile de finanțare disponibile din bugetul UE, cum ar fi Mecanismul de redresare și reziliență, programul „Justiție” și programul „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori”, pentru a dezvolta în mod activ acțiuni legate de protecția și promovarea drepturilor adulților vulnerabili, inclusiv în domeniul alfabetizării și competențelor digitale;

În ceea ce privește chestiuni de drept civil

- să promoveze o sensibilizare sporită în legătură cu Convenția de la Haga din 2000 în rândul instanțelor, al practicienilor și al tuturor părților interesate implicate în punerea sa în aplicare, în special prin schimbul de experiență și dezvoltarea de bune practici, pentru statele membre care sunt deja părți la Convenția de la Haga din 2000;
- să realizeze progrese privind procedurile de ratificare a Convenției de la Haga din 2000 în vederea finalizării cât mai rapide a ratificării, în special având în vedere viitoarea Comisie specială privind această convenție, organizată de Conferința de la Haga de Drept Internațional Privat, pentru statele membre angajate în astfel de proceduri;
- să demareze și/sau să intensifice consultările interne cu privire la o posibilă aderare la Convenția de la Haga din 2000 cât mai repede posibil pentru toate celelalte state membre;

- să se asigure că măsurile naționale privind protecția adulților vulnerabili sunt în conformitate cu CRPD.

În ceea ce privește chestiuni de drept penal

- să asigure punerea în aplicare corectă și integrală a Directivei 2010/64/UE, a Directivei 2012/13/UE, a Directivei 2013/48/UE, a Directivei (UE) 2016/343 și a Directivei (UE) 2016/1919 și să facă schimb de bune practici, în special în ceea ce privește adulții vulnerabili;
- să depună eforturi pentru a ține seama de Recomandarea Comisiei din 27 noiembrie 2013 privind garanțiile procedurale pentru persoanele vulnerabile suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale;
- să asigure punerea în aplicare corectă și integrală a Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului;
- să facă schimb de bune practici privind punerea în aplicare a Directivei 2012/29/UE, în special în ceea ce privește crearea unor servicii de sprijin specializate integrate și specifice, în plus față de serviciile generale de sprijinire a victimelor pentru victimele cele mai vulnerabile sau ca parte a acestora, cum ar fi serviciile accesibile și incluzive pentru persoanele cu handicap, astfel cum se prevede în Strategia UE privind drepturile victimelor pentru perioada 2020-2025;
- să consolideze utilizarea mecanismelor transfrontaliere de protecție a victimelor în cadrul UE, inclusiv a ordinului european de protecție;⁵
- să se asigure că adulții vulnerabili, fie că sunt persoane suspectate sau acuzate ori victime, sunt identificați cu promptitudine și că vulnerabilitatea lor este evaluată în mod adecvat, astfel încât aceștia să își poată exercita pe deplin drepturile în temeiul legislației UE, în conformitate cu CRPD.

⁵ Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție.

Consiliul invită Comisia:

În ceea ce privește chestiuni de drept civil

- să evalueze acțiuni posibile menite să încurajeze și alte state membre să ratifice Convenția de la Haga din 2000 cât mai repede posibil;
- să efectueze un studiu aprofundat menit să examineze și să evalueze cu atenție modul în care Uniunea Europeană ar putea consolida și mai mult protecția adulților vulnerabili în contexte transfrontaliere;
- să ia în considerare eventuala necesitate a unui cadru juridic în Uniunea Europeană pentru a facilita libera circulație a deciziilor judiciare și extrajudiciare privind protecția adulților vulnerabili în materie civilă, care ar putea include, de asemenea, puteri de reprezentare, precum și directive anticipate privind tratamentul medical;
- să prezinte Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind rezultatele studiului, însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative;

În ceea ce privește chestiuni de drept penal

- să examineze dacă este necesar să se consolideze, într-un mod cuprinzător, garanțiile procedurale pentru adulții vulnerabili care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale, pe baza unui studiu care va permite o reflecție cu privire la calea de urmat de către Uniunea Europeană în ceea ce privește protecția adulților vulnerabili în conformitate cu CRPD;
- să reflecteze cu atenție asupra necesității de a identifica criterii uniforme și comune pentru identificarea adulților vulnerabili în cadrul procedurilor penale, ținând seama de faptul că vulnerabilitatea poate fi atribuită unei game largi de circumstanțe și nu are neapărat o singură cauză comună;

- să țină seama de nevoile specifice ale adulților vulnerabili atunci când monitorizează și asigură punerea în aplicare corectă și integrală a Directivei 2010/64/UE, a Directivei 2012/13/UE, a Directivei 2013/48/UE, a Directivei (UE) 2016/343 și a Directivei (UE) 2016/1919 menționate anterior, în măsura în care nevoile specifice ale persoanelor vulnerabile suspectate sau acuzate sunt abordate în aceste directive;
- să promoveze protecția specifică și specializată a adulților vulnerabili prin oportunități de finanțare de către UE și prin campanii de sensibilizare ale UE cu privire la drepturile victimelor, astfel cum se subliniază în Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025); un astfel de sprijin și o astfel de protecție ar trebui să țină seama de intersecționalitatea victimizării;
- să țină seama de nevoile specifice ale adulților vulnerabili atunci când monitorizează și asigură punerea în aplicare corectă și integrală a Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului și
- să asigure legătura cu statele membre pentru a identifica bunele practici orizontale în acest sens.
